

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Regionaludviklingsudvalget

2010/2160(INI)

11.2.2011

UDKAST TIL BETÆNKNING

om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem
EFRU og andre strukturfonde
(2010/2160(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Georgios Stavrakakis

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde (2010/2160(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174, stk. 1, og artikel 175, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden¹, især artikel 9, stk. 4,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed²,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik³,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: Realøkonomiske investeringer⁴,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken⁵,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU⁶,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikken bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og EU2020-målene⁷,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere⁸,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og

---

¹ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

² EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

³ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 10.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0124.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0163.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0189.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0191.

⁸ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0186.

regionalpolitik efter 2013¹,

- der henviser til sin beslutning af 12. december 2010 om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik,
  - der henviser til Kommissionens 20. årsrapport om gennemførelse af strukturfondene i 2008 af 21. december (KOM(2009)0617/2),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010)2020),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (KOM(2010)0110),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 "Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020" (KOM(2010/0553),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 om revision af EU's budget (KOM(2010)0700),
  - der henviser til Kommissionens femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid (den "femte samhørighedsrapport") af november 2010,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (KOM(2010)0642),
  - der henviser til skrivelse til formanden for Kommissionen fra medlemmerne af Kommissionen med ansvar for regionalpolitik, for fiskeri og maritime anliggender, for beskæftigelse, sociale anliggender og inddragelse og for landbrug og udvikling af landdistrikterne,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0000/2011),
- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal udvikle og fortsætte indsatsen for at styrke EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed for at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed,
- B. der henviser til betragtning 40 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, som fastslår, at programmeringen bør sikre samordning af fondene indbyrdes og med de andre eksisterende finansielle instrumenter, EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF), og at en sådan samordning også bør omfatte udarbejdelse af komplekse finansielle ordninger

---

1 Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

2 Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0468.

og offentlig-private partnerskaber,

- C. der henviser til, at Kommissionen i Europa 2020-strategien forpligtede sig til at mobilisere EU's finansielle instrumenter – herunder Fonden for Udvikling af Landdistrikter og strukturfondene, F&U-programmer, transeuropæiske net (TEN), rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) og EIB – som del af en konsekvent finansieringsstrategi, der samler EU's og medlemsstaternes offentlige og private finansiering inden for rammerne af strategiens flagskibsinitiativ "Et ressourceeffektivt Europa", hvorved behovet for sammenhæng mellem politikker og instrumenter afspejles,
- D. der henviser til, at den femte samhørighedsrapport klart anerkender, at en tæt koordinering af offentlige politikker på alle niveauer er en forudsætning for effektivt at kunne fremme den regionale udvikling,
- E. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner vedrørende Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken af 14. juni 2010 understregede "behovet for yderligere at forbedre koordineringen af samhørighedspolitikken og andre EU-politikker og nationale politikker, hvor det er nødvendigt for at øge effektiviteten i opfyldelsen af fælles mål på en fælles, koordineret måde" samt "den reelle merværdi, der skabes af én strategisk tilgang og af fælles gennemførelsesregler for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF inden for samhørighedspolitikken generelle rammer",
- F. der henviser til brevet adresseret til kommissionsformand José Barroso, hvori kommissærerne med ansvar for regionalpolitik, for fiskeri og maritime anliggender, for beskæftigelse, sociale anliggender og inddragelse og for landbrug og udvikling af landdistrikter anerkendte "behovet for at styrke integrationen af de forskellige EU-politikker for at opnå den bæredygtige og rummelige økonomiske udvikling, som EU skal opnå" og stillede forslag om en "udarbejdelse af en fælles strategisk ramme på EU-plan for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF for perioden efter 2013",
- G. der henviser til, at reformen af strukturpolitikken for programmeringsperioden 2007-2013 førte til, at udvikling af landdistrikterne blev adskilt fra strukturfondenes generelle rammer,
- H. der henviser til, at en rationalisering af udgifterne kræver, at effektiviteten og virkningen af politikkerne på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan højnes, og at tættere koordinering og komplementaritet er væsentlige elementer i moderniseringen af samhørighedspolitikken i fremtiden,
- I. der henviser til, at faktiske synergier i fraværet af en understøttende politisk ramme i høj grad afhænger af modtagernes organisatoriske og strategiske kapacitet til at kombinere støtte fra forskellige EU-instrumenter,
- J. der henviser til, at en tilgang baseret på lokal udvikling kan bidrage væsentligt til samhørighedspolitikken effektivitet og virkning, hvorimod en tilgang med et ensidigt fokus på byproblematikker og byernes rolle inden for rammerne af samhørighedspolitikken kan skabe ubalance i udviklingen af byområder og landdistrikter,

- K. der henviser til, at der er et akut behov og desuden et pres for at konsolidere de offentlige budgetter, hvilket kræver mere innovative foranstaltninger, som kan øge virkningen af alle til rådighed værende midler, samt at en effektiv koordinering af politikker og instrumenter vil spare tid og ressourcer og medføre reelle effektivitets- og produktivitetsgevinster,
- L. der henviser til, at man skal koordinere og søge synergier både horisontalt (med konsekvens i de forskellige politikker) og vertikalt (med samarbejde og koordinering mellem de enkelte styringsniveauer),
- M. der henviser til, at en opsplittet strategi kan føre til overlappning eller endog modstridende politikker, modstridende offentlige foranstaltninger og overlappning af ressourcer med konsekvenser for både offentlige politikkers regionale effektivitet og for deres nationale virkning, og at der i Kommissionens seneste politiske dokumenter ikke synes at være lagt tilstrækkelig vægt på selve ideen med en integreret strategi,
- N. der henviser til, at en mere integreret, konsekvent, effektiv og virkningsfuld samhørighedspolitik kræver, at der ydes en større indsats for at tilpasse EU's politikker til de specifikke behov og aktiver i Unionens forskellige territorier og regioner,
- O. der henviser til, at de strategiske retningslinjer – inden for rammerne af de generelle retningslinjer for bedre adgang til finansiering – fordrer en bedre koordinering mellem fondene,
- P. der henviser til, at de strategiske retningslinjer udtrykkeligt opfordrer til fremme af synergier mellem struktur- og beskæftigelsespolitikker samt politikker for udvikling af landdistrikter; understreger i denne forbindelse, at medlemsstaterne bør skabe synergi og sammenhæng mellem de foranstaltninger, der på et bestemt territorium og virksomhedsområde skal finansieres af EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, Den Europæiske Fiskerifond (EFF) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL); der endvidere henviser til, at de vejledende principper i forhold til skillelinjen og mekanismerne til koordinering af foranstaltninger, der er støttet af de forskellige fonde, bør fastlægges i nationale strategiske referencerammer/strategiplaner,
- Q. der henviser til, at det i midtvejsrevisionen anerkendes, at budgetfleksibiliteten er begrænset, og at der selv inden for programmerne er forhold, der gør det vanskeligt at foretage omprioriteringer; bemærker endvidere, at effektiviteten hæmmes af uoverensstemmelser mellem programmerne samt tunge administrative byrder,
- R. der henviser til, at det særligt i den nuværende efterkrisesituation er vigtigt at forstå processerne i medlemsstaternes økonomier samt de resultater, der er opnået ved hjælp af EU-midler,
- S. der henviser til vigtigheden af at sikre synligheden og den "europæiske medværdi" af EU-bidraget,
1. opfordrer til, at der stilles forslag om en fælles strategisk ramme med henblik på at sikre en fælles tilgang og udnytte synergierne mellem alle de foranstaltninger, der i praksis tjener til at fremme samhørighedspolitikens mål, som er fastlagt i traktaterne, og som

finansieres gennem EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, ELFUL samt EFF;

2. glæder sig over forslaget i revisionen af budgettet, hvor Kommissionen vedtager en fælles strategisk ramme med henblik på at styrke integrationen af EU's politikker for gennemførelse af Europa 2020-strategien; påpeger imidlertid, at forbedrede synergier mellem de foranstaltninger, som finansieres af de fem ovennævnte fonde inden for en fælles strategisk ramme, ikke alene er afgørende for opfyldelsen af Europa 2020-målene, men også og hovedsageligt for opfyldelsen af målene for samhørighedspolitikken som fastlagt i traktaten;
3. glæder sig over den femte samhørighedsrapport, som, skønt den først og fremmest sætter fokus på regionernes og samhørighedspolitikken bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målene, ikke desto mindre indeholder en række konklusioner, som understreger den afgørende rolle, som forbedrede synergier spiller for strukturfonde, herunder Samhørighedsfonden;
4. mener, at anvendelsen af midler inden for samhørighedspolitikken skal rationaliseres ved at reducere fragmenteringen af de finansielle instrumenter og kanaler, og glæder sig over Kommissionens forslag om at foretage en bedre prioritering og koncentrere EU-ressourcer og nationale ressourcer om et antal tematiske prioriteter med henblik på at styrke koordineringen af midlerne med mulighed for at underbygge denne politiks strategiske karakter; understreger imidlertid, at medlemsstaterne samt regionale og lokale myndigheder stadig skal have tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse prioriteterne til netop deres udviklingsbehov;
5. understreger, at mange økonomiske udviklingsinitiativer inden for rammerne af samhørighedspolitikken ikke alene skaber muligheder, som det ville være ønskeligt at udnytte, men at man for at udnytte disse muligheder optimalt også er nødt til at tage højde for visse menneskelige og fysiske faktorer (eksempelvis fører infrastrukturelle forbedringer ikke automatisk til højere vækst, hvis ikke de følges op af investering i uddannelse, erhvervsliv og innovation); mener derfor, at forbedrede synergier mellem EFRU, ESF og Samhørighedsfonden vil sikre, at disse fondes kapacitet til at skabe udvikling udnyttes fuld ud;
6. mener, at de trufne foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne under ELFUL og til fremme af en bæredygtig udvikling af fiskeriområderne under EFF bør integreres i en fælles ramme med de andre strukturfonde, det være sig EFRU, Samhørighedsfonden og ESF; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, i hvilket omfang en samlet tilgang til udvikling af landdistrikter og fiskersamfund i overensstemmelse med målet om territorial samhørighed kan sikres ved at lægge foranstaltningerne til lokal udvikling, som finansieres af de to pågældende fonde, ind under "samhørighedsparaplyen" eller som absolut minimum gennem tydeligere synergier mellem alle fondene; mener, at en sådan tilgang vil tage højde for samspillet med nøglepolitikker med territorial virkning, og at den vil give dem, der er aktivt inddraget i udviklingsprocesserne på regionalt og lokalt plan, mulighed for at føre en effektiv stedbaseret politik, der er tilpasset de territoriale behov i landdistrikter og fiskeriområder eller på mindre øer;
7. understreger, at koordineringen bør øges yderligere både mellem samhørighedspolitikken instrumenter generelt (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden) og mellem de

foranstaltninger, der finansieres gennem disse instrumenter, samt de aktiviteter, der gennemføres under TEN, det syvende rammeprogram og CIP;

8. mener, at denne gensidige styrkelse og koordinering af EU's politikker utvivlsomt vil sikre et optimalt udbytte af EU-budgettet;
9. fremhæver imidlertid, at mange medlemsstater har svært ved at koordinere de enkelte fonde og angiveligt har udtrykt bekymring over manglen på synergi og i visse tilfælde endda over overlappning mellem fondene; understreger i den forbindelse, at det på grund af fondenes komplekse forvaltningsregler kræver høj institutionel kapacitet at overvinde hindringerne og på tilfredsstillende vis koordinere gennemførelsen af fondene;
10. mener, at fælles regler for forvaltning, egnethed, revision og rapportering for projekter, der finansieres af EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF (navnlig hvad angår foranstaltninger til fremme af erhvervsdiversificeringen i landdistrikter og fiskeriområder) ikke alene vil spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme en effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikens programmer, men også i væsentlig grad vil bidrage til at skabe forenkling; mener endvidere, at dette vil lette såvel modtagerens brug af midlerne som de nationale myndigheders forvaltning af fondene, hvilket både mindsker fejlrisikoen og skaber den differentiering, der er nødvendig for at afspejle de enkelte politikker, instrumenter og modtageres særlige karakteristika og endvidere fremmer mindre aktørers deltagelse i samhørighedspolitikens programmer og letter absorptionen af de tilgængelige midler;
11. understreger derfor behovet for at opretholde og forstærke modellen med én generel forordning, der omfatter regler for forvaltning, egnethed, revision, kontrol og rapportering kombineret med korte og fokuserede fondsspecifikke forordninger, der afspejler de enkelte fondes særlige politiske mål; understreger endvidere, at der skal foregå koordinering på alle planer af den politiske beslutningstagning fra strategisk planlægning over gennemførelse og udbetaling til afslutning, revision, kontrol og evaluering;
12. understreger samtidig betydningen af at øge den administrative kapacitet i medlemsstaterne på regionalt og lokalt plan samt blandt interessenterne med henblik på at overvinde hindringerne for effektive synergier mellem strukturfonde og andre fonde og understøtte en effektiv politikudformning og -gennemførelse; insisterer på, at Kommissionen skal spille en vigtig rolle i denne sammenhæng;
13. opfordrer Kommissionen til at undersøge de mest effektive metoder til at øge synergierne på det praktiske niveau; foreslår i den henseende, at man overvejer at give medlemsstaterne mulighed for at vælge at have ét fælles operationelt program pr. region omfattende forskellige fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF) med én fælles forvaltningsmyndighed;
14. Opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til revision af bestemmelserne om tværfinansiering og på baggrund af pålidelige og omfattende data om anvendelsen og virkningen af disse bestemmelser mindske hindringerne for anvendelsen heraf med henblik på at sikre større forenkling og retssikkerhed i forbindelse med bestemmelsernes anvendelse i forhold til den aktuelle situation;

15. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at udvide samhørighedspolitikens forvaltningsmekanismer (dvs. programmeringen, finansieringen og gennemførelsen i et partnerskab mellem det nationale, regionale og lokale plan) til de fonde, der er omfattet af den planlagte fælles strategiske ramme, med det mål at øge effektiviteten og virkningen af de offentlige midler;
16. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med dens udarbejdelse af den nye fælles strategiske ramme og fremsættelse af forslag til forordninger at inkludere bestemmelser, ved hjælp af hvilke lokale og regionale partnerskaber (byer, funktionelle regioner, sammenslutninger af lokale myndigheder) kan indarbejde de forskellige EU-finansieringskilder i en sammenhængende og integreret ramme i deres respektive områder;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

BEGRUNDELSE

Tid og sted for større koordinering og synergier

Ordføreren mener, at begrundelsen for i højere grad at forsøge at koordinere indsatsen fra EU-midler og -programmer hidrører fra den efterkriseperiode, som Europa er kommet ind i, hvilket er mere afgørende. Det er klart, at behovet for at konsolidere de offentlige budgetter i de kommende år vil tvinge os til at være mere innovative og søge at opnå en større virkning af de til rådighed værende midler¹. Dette er muligheden herfor, som mange har indset.

Parlamentet har konsekvent i flere beslutninger insisteret på "behovet for synergier og en integreret strategi mellem de forskellige sektorpolitikker for at opnå det optimale resultat for vækst og udvikling på stedet" og at "der bør gives tilsagn om en fælles, fleksibel fællesskabspolitik"². Fokusering af midlernes fælles aktion på regionalt og/eller lokalt plan øger deres merværdi og gør det muligt for interessenter at finjustere specifikke aktioner til de reelle økonomiske og sociale behov og dermed til beskæftigelsessituationen i hver specifikke region (lokal udviklingsstrategi, stedbaserede udviklingsplaner osv.).

Koordinering af fonde, resultater indtil nu

Hvad angår ESF, viser erfaringen helt klart, at EFRU's finansiering af økonomiske aktioner (innovation, forskning, SMV'er, miljø, osv.) kan være mere effektiv, hvis den nøje koordineres og integreres med de foranstaltninger, som denne fond træffer, navnlig set i lyset af at de fleste programmets og foranstaltningers succes i høj grad afhænger af en vellykket kombination af flere faktorer, hvoraf menneskelig udvikling er af yderste vigtighed. Styrkelsen af den europæiske merværdi af begge strukturfonde er forbundet med de fremskridt, der gøres med at opnå synergi mellem økonomisk og social støtte.

Reformen af strukturpolitikken for programmeringsperioden 2007-2013 førte til, at Fonden for Udvikling af Landdistrikterne blev adskilt fra strukturfondenes generelle rammer. Det blev understreget, at denne adskillelse ikke skulle resultere i gentagelse eller udeladelse af mål, og der skulle sikres udviklingsmuligheder i både landdistrikter og byområder, men der er modstridende dokumentation fra praksis. Effektive politikker for udvikling af landdistrikter kræver tæt koordinering med gennemførelsen af foranstaltninger under både ELFUL og regionalpolitiske instrumenter. I denne sammenhæng har Europa-Parlamentet konsekvent insisteret på behovet for tæt overvågning af adskillelsen af udvikling af landdistrikter og samhørighedspolitik for at vurdere, hvordan adskillelsen reelt påvirker udviklingen af landdistrikter. Resultaterne af adskillelsen af ELFUL fra samhørighedspolitikken bør nøje vurderes.

Opfordringen til større fleksibilitet i anvendelsen af midler på den ene side og til en forvaltningskultur, der fremmer en tværfaglig tilgang og forenkling af administrationen af midler, på den anden, er ikke ny. Inden for synergier mellem strukturfondene, det syvende

---

² Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 (P6_TA(2009)0163).

rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation har Europa-Parlamentet insisteret på behovet for at undgå en høj koncentration af kapacitet i økonomiske klynger og de bedst stillede EU-regioner, idet det beklager, at synergier i finansieringen stadig ikke er særligt kendte.

Ja til synergier, men hvordan?

Vigtige elementer til koordinering er allerede på plads, men kan styrkes yderligere til gavn for større synergier. EU's instrumenter i samhørighedspolitikken (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden) forvaltes inden for en fælles ramme, der strækker sig fra de strategiske retningslinjer ned til betalinger og rapportering. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt. Koordineringen kan øges mellem instrumenterne i og uden for samhørighedspolitikken.

Et integreret planlægnings- og gennemførelsessystem kan omfatte alle politikområder, f.eks. i en national udviklingsplan, eller det kan omfatte flere politikområder med henblik på at håndtere individuelle komplekse problemer (dvs. EU2020-strategien). Fordelen ved integreret planlægning ligger i forståelsen af, at man ikke kan løse komplekse problemer ved blot at gribe dem an fra én side – arbejdsløshed kan ikke løses blot ved at uddanne de arbejdsløse, der skal også indføres jobskabelsespolitikker, som støtte til SMV'er, nyoprettede virksomheder, osv. Hvis et land/en region er underudviklet, og målet er, at det/den skal komme med på vognen, opnås der ikke en væsentlig effekt i den samlede udvikling ved at indføre separat forvaltede sektorpolitikker, som f.eks. transport- eller miljøinfrastruktur¹. En opsplittet strategi kan føre til overlappning eller endog modstridende politikker, modstridende offentlige foranstaltninger og overlappning af ressourcer, der har konsekvenser både for offentlige politikkers regionale effektivitet og for deres nationale virkning².

I forbindelse med EU's samhørighedspolitik betyder dette, at det aktuelle planlægnings- og gennemførelsessystem, der bringer politikker (og midler til dem) sammen til udvikling af personaleressourcer, til udvikling af virksomheder, navnlig SMV'er, til udvikling af infrastruktur, osv., tjener det formål at de regioner, der modtager støtte, indhenter andre regioner. Hver enkelt af disse politikker separat ville opnå mindre end de i øjeblikket opnår sammen i et integreret planlægnings- og gennemførelsessystem. At holde strukturfondenes og samhørighedsfondens planlægning og gennemførelse sammen og reintegrere dem bedre med Fonden for Udvikling af Landdistrikterne og Fiskerifonden er afgørende for at frigøre potentialet i de regioner, der halter bagefter.

Synergier og koordinering betyder ikke universalløsninger. I stedet opfordrer de til tæt strategisk koordinering mellem instrumenter, politikker og aktører for at frembringe nøje planlagte interventioner og programmer, der tager højde for hver enkelt regions særlige territoriale karakteristika og komparative fordele eller særlige træk i en integreret stedbaseret tilgang³.

*****

---

1 "Regions matter: economic recovery, innovation and sustainable growth", 2009, s. 125, OECD.

2 Idem.

3 Undersøgelsen "*Applied Research Project of EDORA -European Development Opportunities for Rural Areas*", gennemført inden for rammerne af ESPON 2013, juli 2010, del B, s. 48.

I lyset af ovenstående er det ordførerens opfattelse, at nuværende tidspunkt, som er komplekst, fordi vi langsomt er ved at overvinde resultaterne af den finansielle og økonomiske krise, har givet os mulighed for at bruge tiden indtil de nært forestående forhandlinger om den næste FFR til at opnå større synergier af EU-midlerne og -programmerne ved **at fastlægge en endnu mere langtrækkende koordineringsmekanisme**. Dette skal omfatte, at de nuværende strategiske retningslinjer tages op på et nyt niveau af strategisk planlægning ved etablering af én strategisk ramme og supplerung af den generelle ramme for instrumenter for EU's samhørighedspolitik med yderligere forbindelser til andre, EU-relaterede programmer.